

Tojás liszt csipetnyi só cukor tej, ízlés szerint egy kis szóda, de csak hogy könnyebb legyen. Összekeverjük, pihenni hagyjuk. Merőkanállal pihenés után újra felkeverjük. Feltesszük a serpenyőt a tűzre, kicsi olajat csepegtetünk rá, várunk vele. Keresünk egy embert, aki meg szeretné csinálni, keresünk egy olyan időpontot amikor többé kevésbé ráér, majd pedig megkérjük, kérszítsen elő egy nagy tányért, egy szép lapos????? és lehetőleg nem hegyes kést és egy csésze kávé.

Herold Renáta 75

FELDOB PÖRDÜL LEESIK

Papírmunka. El kell intéznie a válásos papírokat. Nem. Előtte ennem kell. Mindegy, a papírmunka ráér, hogyha két éve nem sikerült elválnunk egymástól és elrendezni a pénzügyeket, ezen az egy órán már nem fog múlni. De le kell adnom egy cikket. Határidő. Nem is tudom mikorra kérték. Basszus. Tegnapra. Kaja közben megírom.

Merőkanál a tésztába, friss olaj a serpenyőbe, mély merítés, a merőkanál majdnem tele, felemeli a serpenyőt, körkörös mozdulattal elegyengeti a tésztát. Bekapcsolja a rádiót, meghallja utált számát, mégis ordítva énekel miközben elpakolja a reggeli elmosott tányérokat. Pohár a fenti polcra, mélytányér középre a mosogató alá, lapostányér a mikro alá. Megfordítja a palacsintát, az elszakad.

Nem akartam első lenni, nem tudom miért vállalkoztam erre. Igen, tudom-tudom. Elsőnek is kell lennie valakinek. Azt mondják, bevállalós vagyok, de én ezt nem így gondolom. De hát már mindegy. Elszakadtam. Vagy ha még nem, majd ha megfordít. Tovább kellett volna melegítenie a serpenyőt, vagy még egy adag olajat ráraknia. De akkor meg az lenne, hogy túl zsíros vagyok. Ezek az emberek. Borzasztók. Tessék. Már közeledik is a kés. Igen, érzem. Ott a jobb felem letapadt. Nem drága emberfajzat, te ne káromkodj, neked ahhoz most nincs jogod. Igen, gyűrj össze és dobj a kuka mély bugyrába.

Nem baj, az elsőt elronthatom. Azt mindig elrontom. Kenek egy kis olajat, hátha úgy minden egyszerűbb lesz. Pont mint a hitellel. Persze most meg nekem kell törlesztenem mindent. Pedig nem is szerettem, csak azt hittem, hogyha gimiben összejövünk, annak nem lesz komoly vége. Aztán megkérte a kezem én meg csak néztem és kínomban igent mondtam. Mi más miatt tettem volna. Ugyan már.

Hé! Hé Ember! Igen, szia. Kicsit figyelj rám. Ne, ne nézz be alám, még nem vagyok jó. Viszont képzeld, a társadalom sem az! Belegondoltál már, életed során hány palacsinta életét vetted el? És hogy ezek a palacsinták mennyi fantasztikus dologra lettek volna képesek? Egyszer annyi tésztát el-
76 pazaroltál, amit még az amerikai féle kicsi, mégis duciba se szoktak! Ember, észnél vagy te? A törvény hatodik paragrafusának hetvennyolcadik alpontja kimondja, hogy aki palacsintát készít, legyen teljesen megbiztos a dolgában, felelősségtudó felnőtt. Igen, már megfordíthatasz. Köszönöm. Legalább engem nem rontasz el. Ha már szegény első. Igen, ő tizenhatpernullapereg. Életedben tizenhatodszorra csinálsz palacsintát, egy sem sikerült az első körből, és ő volt az első a mostani eresztésből. Szóval én a helyedben kicsit magamba fordulnék. Egy életet vettél el. Ne. Ne most tegyél a fedő alá. Ember! Beszélgetni akartam veled! Hátha legközelebb majd jobban odafigyelsz erre, de akkor ne! A pokolban fogsz szenvedni átkozott fajzat. Ennyi bűnt elkövetni következmény nélkül...

Tizennyolc-húsz palacsintára szokott elég lenni a tészta, ami azt jelenti hogy meg tudok enni minimum négyet, de maximum hatot és bőven lesz még elég a vacsorához. Főleg hogyha áthívok valakit.

Szóval megjelentem és itt vagyok. Kiöntött a serpenyőbe. Finom meleg. Még pont jó. Remélem nem lesz melegebb. JÓ ÉG EZ ŐRÜLT. EZ MOST TÉNYLEG RÁ FOG TENNI A TŰZRE. NE!! ÉGET!! Muszáj. Buborékok. Púpok. Hideget. Szabadságot. Segítséget! Nem bírok, valaki mentsen meg. Jó, levegőbe emelt. A kés egy kicsit meleg, de a levegő finoman hűsít. Igen, ez a kis szellő. Ne! NE TEGYÉL VISSZA. Még melegebb, ne kérlek, ne kínozz!!! Esküszöm jó leszek és finom csak kérlek ne. Már pont eléggé átsültem. Nem kell leburnulni, a végén még leégek. Jajj istenem, szedj le innen könnyörgöm! Ne, ne kínozz!

Behozom a papírmunkát, egyszerűbb lesz, ha már most elkezdem csinálni. Később talán kevesebb marad. Vagy ebéd közben akkor tartok egy kis pihenőt és nem ezt, hanem a cikkemet írom. Az olyan fontos volt múltkor is, pedig csak ezer ember figyeli. Mindegy, folytassuk. Nem is tudom, melyik papírok kellene most nekem. Legyenek a vagyonosodási peresek. Elkezdem összeadni a kiadásokat, meg hogy amikor ott voltam mennyi pénzt megspóroltunk. Jajj, a palacsinta, majdnem elfelejtettem.

Szenilis emberi nép. Remélem, ki szokott menni, amíg sülök. Jól leégetem magam, nehogy berakjon a többi mellé. Nincs kedvem velük maradni, elzárva a szabadságtól. Meg akarok szabadulni mindenkitől. Csak jöjjön ide azzal a késsel. Majd én megmutatom neki. Igen, Ember, nyúlj be alám, emelj fel, én

meg rátapadok. Nem fogok elmenni innen. Kettőnk közül én vagyok az erősebb, ismerd be. Ne. Ne rázz le! Nem akarok a kukába menni. Saját tányért szeretnék. Ez egyáltalán nem sok kérés. Vagy ha belegondolok, jó a kuka is. Igen! A kukába!

77

Végre én következem! A többiek már teljesen kitaszítottak. Pedig én szeretni akartam őket, de nem fogadtak el. Sajnálom. Jó társaságnak tűntek. De a merőkanál. Annyira egymáshoz illünk. Szépen én is felveszem a kis gömböt alul, felül meg vízszintes maradok. Szia, Ember! Örülök, hogy engem választottál és nem nekem kell utolsónak maradni. Az a három-négy perc, amit egyedül kellett volna töltenem. De jó. Igeeen, végre felvehetem a serpenyő alakját is. Érzem, ahogy sülök. De jó, dolgozol főzés közben. De azért figyelhetnél rám. Én fontosabb vagyok. Meg is kelene fordítanod az a helyzet. Ja, hogy a válás. Igen, hallottam már. De figyelj, leégek. Fordíts meg. FORDÍTS MEG! EMBER MIÉRT VAGYOK ÉN ITT?! FIGYELJ RÁM. KÉRLEK. Kérlek, szükségem van rád. Leégek. Le fogok égni.

Kétezer a mai napra. Abból a palacsinta volt hétszáz. Jó. Akkor egész jól kijövök. Főzök még majd egy kávét. Minden rendben lesz itt.

Igen, fogj meg. Helyes. Figyelj Ember, én nem azért jöttem ide, hogy szórakozz velem. Bánj nyugodtan keményen. Én nem fogom bánni. Sőt. Élvezem. Igen. Markold meg a késed. Jó lesz az nekem. Habár lehetne hosszabb is. De mindegy. Most ez is megteszi. Gyerünk, igen. Letapadtam. Nem olajoztál be eléggé. Semmi baj. Ez így tetszik. IGEN. Kilyukadtam. Végre, erre vártam. Igen, és tovább szakadok. Ne aggódj, még nincs semmi sem veszve. Igen, fogd meg a jobb oldalam, azt emeld fel. Majd a balt. Jól csinálod. Nagyon jó. Had égjen meg a másik oldalam is. Ne, még ne vegyél fel. Igen. Jó lesz így. Csak várj még. Két perc. Igen. Mehet. Ne aggódj, tovább fogok szakadni. Igen, jöhetnek a srácok. Megyek én is a többiekhez. Micsoda orgia lesz, ha nem egyből akar megenni mindent!

Na jó, még egyet megcsinálok és hagyom a fenébe. Nincs ennyi szabadidőm, hogy itt sütögessem ezeket. Az utolsót megpróbálom feldobni, hátha sikerül. Ha igen, legalább az életem is feldobódik kicsit. Vagy még rosszabb lesz. Szomorú lenne, ha az egyetlen dolog, amit jól tudok csinálni, az a palacsintafeldobás lenne. Na, mindegy. Bevállalós leszek, és most megcsinálok vagy soha. Régen apám csinálta mindig így. De ő is egy másikké történet.

Keresni kell egy olyan embert, aki igazából kitartó és nem adja fel a dolgokat akkor, ha félig kész van. Ez a cselekedet, amit most Ember produkál, nem jó példa azok számára, akik a novellát a való életbe szeretnék leváltítani. Kedves olvasó, kérem, keresse meg T. Embert. Akivel most
78 megismerkedtek, ő E. Ember. Tökéletes Ember nagyon messze él Egyszerű Embertől, mégis szinte együtt laknak.

Nos, kedves olvasó, még nincs vége semminek sem. E. E. lehet hogy átváltozik N. Emberré. Normális Ember és Egyszerű Ember együtt élnek.

Wuhuuu, wuhuuu. Végre én jövök. Ki kéne találni valamit, hogy ne csak egy legyek a sok közül. Mondjuk meg kéne fordulnom a levegőben. Igen! Fel kéne dobatnom magam és úgy megfordulni. Jó, odanézz, elrakja a kést. Szuper. Két kézzel fogja meg a serpenyőt. Kicsit megrázza és feldob! Igen. Szárnyalok. Pörgök, kicsit összeragad két végem, de pörgök és szállok és megyek a végtelen felé... Nem a végtelen. A plafon felé. Lassan súrolom, majd visszasek. Szépen lassan. HÉ EMBER! Figyelj! KAPJ EL!. Oh. Helló föld. Kis hangyák. Rég találkoztunk.

**Igen, a palacsinta leesett. E. Ember folytatta a napját és a teendőit.
A palacsintákat megette.
Finomak voltak.**

